

12

UCHWAŁA Nr 10 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 stycznia 1984 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 90 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1973 r. w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju (Monitor Polski z 1981 r. Nr 14, poz. 106 i z 1982 r. Nr 4, poz. 19) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Dieta wynosi 180 zł za dobę podróży służbowej.”;
- 2) w § 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Zakład pracy może zezwolić na zwrot dodatkowych udokumentowanych kosztów dojazdów, w razie gdy koszty dojazdów środkami komunikacji miejscowej przekraczają dziennie 6 zł.”;
- 3) w § 8 w ust. 6 wyrazy: „90 zł” zastępuje się wyrazami: „140 zł”, a wyrazy: „70 zł” zastępuje się wyrazami: „120 zł”;
- 4) § 10 skreśla się,

5) w § 12 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

- „3. Potwierdzenie pobytu, o którym mowa w ust. 2, nie dotyczy osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe.
4. Kierownik zakładu pracy może zwolnić pracownika z obowiązku potwierdzania pobytu w podróży służbowej, jeżeli pracownik wykonuje czynności kontrolne w jednostkach gospodarki nie uspołecznionej lub poza siedzibą kontrolowanej jednostki organizacyjnej w warunkach uniemożliwiających uzyskanie potwierdzenia, zwłaszcza w odniesieniu do kontroli jednostek transportu samochodowego na trasach przejazdu, a także gdy jest to uzasadnione szczególnym charakterem zleconych zadań. W tych wypadkach kierownik zakładu pracy określa czas trwania podróży służbowej.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

13

UCHWAŁA Nr 11 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 stycznia 1984 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie świadczeń dla pracowników czasowo przeniesionych.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 78 Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1981 r. w sprawie świadczeń dla pracowników czasowo przeniesionych (Monitor Polski z 1981 r. Nr 11, poz. 84 i z 1982 r. Nr 4, poz. 19) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3:

- a) w pkt 2 wyrazy: „130 zł” zastępuje się wyrazami: „140 zł”;
- b) w pkt 4 wyrazy: „70 zł” zastępuje się wyrazami: „120 zł”;
- 2) w § 4 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy: „30 zł” zastępuje się wyrazami: „50 zł”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

14

UCHWAŁA Nr 12 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1984 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie kierowania za granicę obywateli polskich w celach szkoleniowych i naukowo-badawczych.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 47 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1976 r. w sprawie kierowania za granicę obywateli polskich w celach szkoleniowych i naukowo-badawczych (Monitor Polski Nr 13, poz. 64 i Nr 28, poz. 125) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 5:

a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach: „miesięcznego stypendium” zamiast przecinka stawia się kropkę

i dodaje się wyrazy: „Nieobecność studenta w kraju odbywania studiów może ulec przedłużeniu nie powodując zmniejszenia stypendium, gdy jest to uzasadnione:

- a) udokumentowanym wypadkiem losowym — o okres spowodowany wypadkiem,
- b) wyjazdem na wezwanie władz szkoły w kraju lub Rady Naczelnej Zrzeszenia Studentów Polskich — o okres potwierdzony przez te władze,

- c) przerwą między semestrami trwającą dłużej niż 15 dni — o okres tego wydłużenia,
- d) przedterminowym zaliczeniem sesji egzaminacyjnej — o okres pozostający do terminu zakończenia sesji,

z tym że okres nieobecności w takich wypadkach nie może przekroczyć 25 dni w danym roku szkolnym."

- b) w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) jednorazowe lub okresowe zasiłki pieniężne z powodu przejściowego pozostawania w trudnych warunkach materialnych lub wypadków losowych, wypłacane w walucie kraju, w którym są odbywane studia”;

- c) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Małżeństwu, w którym oboje małżonkowie są studentami wychowującymi dziecko, oraz matkom-studentkom samotnie wychowującym dziecko w kraju odbywania studiów jest przyznawany jednorazowo zasiłek w wysokości miesięcznego stypendium z tytułu urodzenia dziecka oraz zasiłek w wysokości 15% otrzymywanego stypendium, wypłacany co miesiąc w walucie kraju studiów. Zasiłki są wypłacane na każde dziecko.

- 5. Osobom, które otrzymały jednorazowy zasiłek określony w ust. 4, nie przysługuje jednorazowy zasiłek przewidziany w uchwale nr 46 Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1978 r. w sprawie jednorazowego zasiłku z tytułu urodzenia dziecka (Monitor Polski Nr 15, poz. 49).”;

- 2) w § 6:

- a) w pkt 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) na okres 8 miesięcy w ciągu 4 lat trwania studiów doktoranckich odbywanych bez oderwania od pracy”;

- b) w pkt 4 pod lit. b) dodaje się na końcu wyrazy: „nie może jednak przekraczać 12 przejazdów w całym okresie trwania studiów.”;

- 3) w § 12 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Osobom kierowanym za granicę na studia doktoranckie z oderwaniem od pracy, o których mowa w § 6 pkt 1 lit. a), w miesiącu, w którym przebywają w kraju w związku z przerwą wakacyjną, może być wypłacane świadczenie w wysokości wynagrodzenia otrzymywanego przed wyjazdem za granicę.”

- § 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

15

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 grudnia 1983 r.

w sprawie umarzania i udzielania ulg w spłaceniu należności przysługujących Bankowi Handlowemu w Warszawie S.A., Bankowi Polska Kasa Opieki S.A., Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji „Warta” S.A. oraz bankom spółdzielczym.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umarzaniu i udzielaniu ulg w spłaceniu należności państwowych (Dz. U. z 1956 r. Nr 17, poz. 92 i z 1975 r. Nr 10, poz. 56) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do umarzania i udzielania ulg w spłaceniu należności przysługujących Bankowi Handlowemu w Warszawie S.A., Bankowi Polska Kasa Opieki S.A., Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji „Warta” S.A. oraz bankom spółdzielczym stosuje się przepisy art. 1 i art. 4 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umarzaniu i udzielaniu ulg w spłaceniu należności państwowych (Dz. U. z 1956 r. Nr 17, poz. 92 i z 1975 r. Nr 10, poz. 56) oraz przepisy § 1—7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 września 1982 r. w sprawie zasad umarzania i udzielania ulg w spłaceniu należności państwowych (Dz. U. Nr 30, poz. 211).

§ 2. 1. O umorzeniu należności lub udzieleniu ulg w jej spłacie decydują:

- 1) co do należności Banku Handlowego w Warszawie S.A. — Prezes Zarządu tego Banku,
- 2) co do należności Banku Polska Kasa Opieki S.A. — Prezes Zarządu tego Banku,

- 3) co do należności Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji „Warta” S.A. — Prezes Zarządu tego Towarzystwa.

2. Prezesi, o których mowa w ust. 1, mogą upoważnić członków zarządów, dyrektorów krajowych oddziałów banków oraz kierowników terenowych placówek operacyjnych do umarzania należności i udzielania ulg w ich spłacie, określając kwotowo granice upoważnienia.

§ 3. O umarzaniu i udzielaniu ulg w spłacie należności banków spółdzielczych decydują zarządy banków spółdzielczych, chyba że zgodnie ze statutem banku spółdzielczego podejmowanie decyzji w tym zakresie należy do właściwości innego organu.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 28 lipca 1981 r. w sprawie umarzania i udzielania ulg w spłaceniu należności przysługujących Bankowi Handlowemu w Warszawie S.A., Bankowi Polska Kasa Opieki S.A., Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji „Warta” S.A. oraz bankom spółdzielczym (Monitor Polski Nr 19, poz. 175).

- § 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Nieckarz